

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121223494
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6121223494.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: Mestský podnik bytového hospodárstva, s. r. o., Veľký Meder, M. Corvina 1232/20, IČO: 34 112 502, zastúpený splnomocnencom: Bányi & Partner, s. r. o., Veľký Meder, Nám. B. Bartóka 5, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., o zaplatenie 7.325,23 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 12C/17/2021-101 zo dňa 15. novembra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou ust. § 151 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku

Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalovaná ako nájomca uzavrela s Mestom C. D. ako prenajímateľom dňa 04.03.2013 nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bol byt č. XX vo vchode č. XX v bytovom dome v meste súp. č. XXXX. Zmluva bola uzavretá v zmysle čl. III na dobu určitú - do 31.12.2015 s možnosťou opakovaného nájmu za splnenia určených podmienok v zmysle čl. VI. Nájomné bolo určené v čl. V bode 1. na 89,70 eur mesačne vopred, so splatnosťou k 25. dňu, s úhradou sčasti na účet prenajímateľa (náklady na obstaranie nájomného bytu) a sčasti na účet žalobcu, zastupujúceho inak mesto pri uzavretí nájomnej zmluvy (poplatok za výkon správy a fond údržby a opráv).

Žalobca ako správca a Mesto Veľký Meder ako vlastník uzavreli dňa 16.10.2012 zmluvu o výkone správy nehnuteľností, predmetom ktorej bol aj bytový dom súp. č. XXXX. Správa domu bola určená rozsahom prenajímania bytov, výpovedí nájomných zmlúv, výkone údržby domu, zabezpečenia dodávky služieb a príjmom súvisiacich platieb, prevzatia bytu pri ukončení nájmu a zabezpečenia vypratania bytu. V znení čl. VI. („dodávka služieb“) zmluvy bodu 2. je správca oprávnený vo vlastnom mene a na vlastný účet prijímať úhrady - preddavky od nájomcov. Podľa bodu 6. tohto článku „za uhradenie nákladov poskytnutých služieb zodpovedá v celom rozsahu vlastník. V prípade, že nájomca neuhradil riadne a včas splatné preddavky na nákladoch poskytnutých služieb, resp. nedoplatok vykázaný vo vyúčtovaní, správca je oprávnený vymáhať vzniknutú pohľadávku priamo od vlastníka. Vymáhanie nedoplatkov na

nákladoch poskytnutých služieb od nájomcov zabezpečí vlastník vo vlastnom mene a na vlastný účet, pričom správca sa zaväzuje poskytnúť vlastníkovi potrebnú súčinnosť“.

Vecne argumentoval tým, že skúmal v prvom rade aktívnu legitímáciu žalobcu a zistil, že žalobca v spore nepreukázal, že je oprávnený nedoplatky za nájom a služby spojené s bývaním od neplatiča - nájomcu vymáhať vo vlastnom mene. Podľa predloženej zmluvy v znení cit. zmluvného dojednania sa práve vlastník (mesto) zaviazal nedoplatok nájomcu žalobcovi uhradiť a vymáhať od nájomcu. Pre nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu preto súd žalobu zamietol.

Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil tak, že v spore bola po procesnej stránke úspešná žalovaná, podľa obsahu spisu jej však k náhrade žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne, pretože súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zároveň rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia rozhodujúcich skutočností, v zmysle ust. § 365 bod 1, písm. d), f) Civilného sporového poriadku ako aj podľa § 366 písm. c), d) Civilného sporového poriadku. Dôvodil tým, že na základe Nájomnej zmluvy zo 04.03.2013 medzi Mestom Veľký Meder v zastúpení žalobcu, t.j. Mestský podnik bytového hospodárstva, s.r.o. a žalovanej na strane druhej zabezpečuje žalobca kompletný výkon správy domu, ktorou je obstarávanie služieb a tovaru pre za odplatu, formou predpisov do fondu prevádzky, údržby a opráv. Žalovaná bola nájomcom bytu na E. F. XXXX/X XX, XXXXX C. D. (byt č. XX, na Xp., vchod č. XX/X) vedenom na Okresnom úrade Dunajská Streda, Katastrálny odbor, ktorý sa nachádza na LV XXXX na Základe Zmluvy o nájme zo dňa 04.03.2013. Správcom bytového domu sa na základe Zmluvy o výkone správy nehnuteľnosti uzavretej medzi žalobcom a Mestom Veľký Meder s odvolaním sa na ust. § 8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ako aj Zmluvy o výkone správy nehnuteľnosti sa stal žalobca týmto preukazuje aktívnu legitímáciu, čl. VI. Bod 6 Zmluvy o výkone správy, ktorá je súčasťou spisu, tento bod explicitne oprávňuje žalobcu na vymáhanie nedoplatkov. Pasívnu legitímáciu preukázal nájomnou zmluvou zo dňa 04.03.2013.

Z titulu § 10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ako aj čl. V. ods. 2,2 Nájomnej zmluvy vznikla žalovanému povinnosť poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv domu, výšku ktorého si vlastníci bytov a nebytových priestorov určia spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravu domu, zariadení a príslušenstva a príslušného pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu preto sa jedná o žalobu na plnenie. Žalovaný je povinný v zmysle ust. § 10 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ako aj čl. V. ods. 3,4 Nájomnej zmluvy mesačne uhrádzať do 25. dňa bežného mesiaca na účet žalobcu preddavok za plnenia, ktoré sa poskytujú s užívaním bytu. Žalovaná určené preddavky určenej výške a pravidelne neplatila a preto eviduje žalobca nedoplatky ku dňu 09.12.2020 spolu vo výške 7325.23 eur a to podľa priloženého ročného zúčtovania za roky 2017 až 2018. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná neuhrádzala náklady za služby súvisiace s užívaním predmetu nájmu, jej bola nájomná zmluva vypovedaná a to ku dňu 30.10.2015. Žalovaná nespĺnila svoju povinnosť, predmet nájmu nevypratala dobrovoľne a predmet nájmu vypratá až súdny exekútor dňa 13.09.2018 v konaní vedenom pod sp. zn. EX 257/2015. Od 01.11.2015 do 13.09.2018 teda užívala žalovaná predmet nájmu bez akéhokoľvek právneho titulu a samozrejme nájom neuhrádzala.

Žalobca citoval čl. VI. Ods. 6 Zmluvy o výkone správy podľa ktorého „Vlastník zodpovedá v celom rozsahu za uhradenie nákladov poskytnutých služieb. V prípade, ak nájomca neuhradí riadne a včas splatné preddavky na nákladoch poskytnutých služieb resp. nedoplatok vykázaný vo vyúčtovaní, správca je oprávnený vymáhať vzniknutú pohľadávku priamo od vlastníka. Vymáhanie nedoplatkov na nákladoch poskytnutých služieb od nájomcov zabezpečí vlastník vo vlastnom mene a na vlastný účet, pričom správca sa zaväzuje poskytnúť vlastníkovi potrebnú súčinnosť.“

Prvostupňový súd vyvodil jednoznačný záver, že práve vlastník (mesto) zaviazal nedoplatok nájomcu žalobcovi uhradiť a vymáhať od nájomcu. Odvolateľ je názoru, že predmetnú zmluvu treba posudzovať podľa jej obsahu a že došlo len k chybe v pomenovaní, keď celý koncept zmluvy o výkone je nastavený tak, že mesto ako vlastník deklaruje svoje práva a povinnosti na žalobcu ako na správcu, v konečnom dôsledku ho za týmto účelom aj zriadil.

Následne ale po zamietnutí žaloby bol vlastníkom (mesto) žalobcom informovaný o priebehu konania a ten v archíve vyhľadal plnú moc oprávňujúcu žalobcu na predmetný úkon. O existencii predmetnej plnej moci nemal žalobca do oznámenia o zamietnutí žiadnu informáciu. Túto plnú moc v súlade s § 366 písm. c), d) Civilného sporového poriadku žalobca dokladá do spisu.

Žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vrátil ho na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 bod 1 písm. c) Civilného sporového poriadku.

Žalovaná odvolací návrh nepodala, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadřila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) keď deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 387 Civilného sporového poriadku potvrdiť.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Z obsahu spisu a zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou domáhal toho, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 7.325,23 eur z titulu nedoplatku na preddavkoch za plnenia spojené s užívaním bytu.

Súd prvej inštancie svoj záver o nevyhnutnosti žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnuť založil na tom závere, že žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná.

Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

Súd prvej inštancie odkazom na ust. nájomnej zmluvy uzavretej medzi Mestom Veľký Meder a žalovanou a ust. Zmluvy o výkone správy medzi Mestom Veľký Meder ako vlastníkom a žalobcom ako správcom

zo dňa 16.10.2012 (čl. VI) dospel k záveru, že nedoplatok nájomcu – žalovanej sa zaviazalo žalobcovi zaplatiť vlastníku bytu na ktorom vznikol nedoplatok a to Mesto Veľký Meder. V podanom odvolaní žalobca tvrdí, že predmetné zmluvné dojednanie treba posudzovať podľa obsahu. Odvolací súd sa s týmto názorom žalobcu nestotožňuje, nakoľko ust. čl. VI zmluvy o výkone správy je jednoznačné (§ 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka), nepripúšťa iný výklad, žalovaná ani nebola účastníčkou zmluvy. Vzhľadom na právny záver súdu prvej inštancie, odvolateľ v odvolaní ani neuvádzal z čoho ďalšieho by mala byť daná pasívna legitímácia žalovanej.

Pokiaľ ide o nový dôkaz predložený v odvolaní a to plnú moc uzavretú medzi Mestom Veľký Meder ako splnomocniteľom a Mestským podnikom bytového hospodárstva, s.r.o ako splnomocnencom zo dňa 08.12.2020 podľa názoru odvolacieho súdu neboli splnené podmienky pre jeho prípustnosť.

Podľa § 366 písm. d) Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Strany sporu mali totiž v priebehu konania pred súdom prvej inštancie niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a súdom prvej inštancie boli poučené o sudcovskej koncentrácii konania. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je preto prípustná len za splnenia zákonom taxatívne stanovených podmienok. Právo na uplatnenie prípadných novôt je pritom podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Je teda povinnosťou odvolateľa preukázať, že nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré uvádza až v odvolacom konaní, nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Žalobca pritom žiadne takéto dôkazy nepredložil a ani netvrdil, že jeho prostriedok procesného útoku spočívajúci v predložení plnej moci nemohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie. Keďže zákonom predpísané predpoklady podľa § 366 písm. d) Civilného sporového poriadku pre úspešné uplatnenie novôt v odvolacom konaní neboli splnené, odvolací súd na predmetné skutkové tvrdenie žalobcu nemohol prihliadnuť. Vychádzal preto len z výsledkov z dokazovania vykonaného v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 366 písm. c) Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Pokiaľ išlo o stanovisko odvolateľa, že v danej veci ide o novotu podľa § 366 písm. c) Civilného sporového poriadku (teda novotu týkajúcu sa iných vád) týmto možno argumentovať aj v prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku, pričom vada, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nebola preukázaná. Iná vada, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sa týka akéhokoľvek pochybenia v procesnom postupe, ktorý nie je subsumovateľný pod ostatné odvolacie dôvody (napr. nesprávne realizovaná mandukčná povinnosť súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu). Odvolateľ v podanom odvolaní nepoužil taký argument, ktorý by bolo možné podriadiť pod tento odvolací dôvod a preto ani novota, týkajúca sa iných vád, nebola prípustná.

Súd prvej inštancie preto dospel k vecne správne záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitímácii žalovanej, a preto nemal inú možnosť ako žalobu zamietnuť bez toho, aby sa zaoberal ďalšími meritórnymi otázkami.

Z vyššie uvedeného teda jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalovaná nebola účastníkom právneho vzťahu, z ktorého žalobca odvodzoval svoje nároky uplatnené v tomto konaní, a preto žaloba bola voči žalovanej správne zamietnutá.

Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, vrátane odvolaním osobitne nenapadnutého vecne správneho výroku o náhrade trov konania, v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nebolo preukázané, že by jej nejaké trovy odvolacieho konania vznikli, žalovaná si ani náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).